

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3Er/580/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415208059
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kubinský
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8415208059.3

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v exekučnej veci oprávneného: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava IČO: 00151700, proti povinnému: A. D., H.. XX.XX.XXXX, E. N. XXX, o vymozenie pohľadávky 72,67 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jánom Ondášom, Exekútorový úrad Mlynárska 16, 040 01 Košice, pod spisovou značkou EX 2531/2015, t a k t o

rozhodol:

I. Exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Jánom Ondášom pod spisovou značkou EX 2531/2015 z a s t a v u j e .

II. Oprávnený j e p o v i n n ý zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Ondášovi náhradu trov exekúcie vo výške 45,59 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia

III. Oprávnený a povinný n e m a j ú n á r o k na náhradu trov exekučného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému o vymozenie pohľadávky vo výške 72,67 eur s príslušenstvom. Ako exekučný titul oprávnený predložil právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9C/23/2015 zo dňa 09.02.2015.

2. Súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie.

3. Dňa 22.11.2019 súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu podnet na zastavenie exekúcie podľa § 57 písm. h) Exekučného poriadku. Podnet na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že vykonaným šetrením zistil nemajetnosť povinného.

4. Podľa § 243h ods. 1 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.3.2017 súd exekúciu zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

6. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

7. Vychádzajúc z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I. ÚS 398/2012, III. ÚS 185/2012), ale aj z názorov právnej vedy (napr. JUDr. Marek Števíček, PhD. Univerzita Komenského

v Bratislave, Právnická fakulta, „Postavenie a funkcia inštitútu súdneho exekútora v systéme orgánov ochrany práva Slovenskej republiky v kontexte hrozby tzv. súkromnej justície“), súdny exekútor poverený exekučným súdom má postavenie orgánu verejnej moci, je „predĺženou rukou súdu“. Súd je teda toho názoru, že oznámenie exekútora o nemajetnosti povinného je dostatočným dôkazom o tejto nemajetnosti pre súd a tento si nemusí overovať tvrdenia inej zložky justičného systému. Opačný prístup by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Exekútor nemá právomoc v tomto exekučnom konaní rozhodovať o zastavení exekúcie, na to je oprávnený iba súd, avšak exekútor nesie zodpovednosť za podklady pre toto rozhodnutie, ktoré súdu ako orgán verejnej moci predkladá. Súdny exekútor oznámil súdu nemajetnosť povinného ako dôvod na zastavenie exekúcie. Z podania súdneho exekútora vyplýva, že povinný nie je vlastníkom hodnotného hnutelného ani nehnuteľného majetku, nemá príjem, nemá účet v banke,. Voči povinnému je vedených ďalších 14 exekučných konaní. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd rozhodol o zastavení exekúcie, a to z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

8. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

9. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

10. Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

11. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

12. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

13. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

14. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 14 ods. 1 vyhlášky minimálnou odmenou súdneho exekútora pri zastavení exekúcie je suma 33,19 eur a túto sumu žiadala priznať vo svojom vyčíslení trov exekúcie aj súdna exekútorka. Súd takto vyčíslenú minimálnu odmenu priznal v uplatnenej výške. V súlade s § 196 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, súd priznal súdnej exekútorke z priznanej odmeny uplatnený nárok na 20 % DPH, t. j. priznal aj sumu 6,64 eur.

15. Súd priznal súdnemu exekútorovi tiež náhradu hotových výdavkov vo výške 4,80 Eur, ktoré považoval za účelne vynaložené s ohľadom na rozsah vykonanej exekúcie.

16. Súd zistil, že súdny exekútor si vyčíslila trovy v súlade s vyhláškou, preto súd priznal trovy v celkom výške 45,59 eur, ktoré tvoria odmena vo výške 33,19 Eur a náhrada hotových výdavkov vo výške 4,80 eur + DPH.

17. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

18. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

20. Pri zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného nemožno hovoriť o procesnej zodpovednosti oprávneného za zastavenie exekúcie, ale rovnako nemožno usúdiť, že by zastavenie exekúcie zavinil povinný. Preto súd rozhodol o trovách konania oprávneného a povinného tak, že náhradu trov konania žiadnemu z nich nepriznal.

Poučenie:

Proti I. a III. výroku uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu a) - h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Proti II. výroku tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie.